

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— kft
 Félévre 5.—
 Negyedévre 2.50
 Egy hónap 1.—
 Egy nap 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főpályoz, a város-házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos postt soronként 5 krajával számíttatnak.

A pénzügyi bizottság.

— január 26.

A magyar törvényhozás egész parlamenti épületében a képviselőház pénzügyi bizottsága a legfontosabb fórum, mert ott lesz minden, a mi a magyar államgépezettel bármiképen összefüggésben van, végig tárgyalva, indokolva, elfogadva, vagy elvetve. A pénzügyi bizottság, ellentétben a plenummal, az a tényező, a mely serényen dolgozik, tartózkodás nélkül ítél és elfogulatlanul bírál. Alkotások, intézmények és berendezések itt való értékük szerint lesznek megvizsgálva és teljesítményeik szigorú bírálat alá vonva. A pénzügyi bizottságban nem a miniszterek, tárcájuk és közegeik nagy politikai vonását veszik beható megbeszélés alá, hanem minden, még oly csekély részlettel is behatóan foglalkoznak, jól és alaposan mérlegelik, hogy mire fordíttatnak a nép adógarasai.

A mélyen komoly munka bizottsága ez, melyben a kormányon levőktől minden lehetséges és hasznos engedményt kicsikarnak az ország érdekében. Az alkudozást csak az országgyűlés plenumában kerülnek, de a pénzügyi bizottságban minden forintot utánszámítanak, az okvetlen szükségességeket lelkiismeretesen kikutatják és csakis ezeket szavazzák meg. Bizonyos mértékben az ál-

lam egész gégezte a pénzügyi bizottságban összpontosul és a bizottság elnökének kezeiben, a mely bizottság a parlament bizalmával, a népfenség felhatalmazásával birói széket ül, lét és nem lét felett dönt.

E bizottság nagy fontosságát csak természetesnek mutatja az, ha kormány és parlament egyformán törekszik annak elnöki széke számára a legnagyobb országos kapacitást megnyerni, a kihez a törvényhozás összes tényezői és első sorban maga a nemzet korlátlan bizalommal vannak. A mult ülészakban Tisza Kálmán az agg államférfi volt a bizottság elnöke s e minőségben a legnagyobb erélylyel viselte a nehéz felelőség és szakadatlan munka terhét. De a jövőre nézve visszalépett e legfontosabb parlamenti bizottság elnöki tisztének viselésétől és elhatározásának kivitelénél bizonytalanságban hagyta a közvéleményt a felől, valyon gyengült munkaerő kifolyása-e visszalépése, avagy az a kívánat volt-e rá nézve mérvadó, hogy jobbat és hivatottabbat akar ama helyen látni?

De bármí volt a magyar grent old man, a három lustrumon át volt miniszterelnök elhatározásának indoka, hivatottabb, képesebb, tehetségesebb utódot nem adhatott neki a parlament, mint Széll Kálmánt, aki immár elnöke a pénz-

ügyi bizottságnak. Felfelé és lefelé független, ugy politikai, mint financiai tekintetben; az államgépezet működését ismeri, mint más alig. Meggyőződésének védelmezésében rettenthetlen, nem egyszer bebizonyította, hogy meggyőződésének a nemzettel, de a koronával szemben is, vagy érvényt szerez, vagy belátva fáradásainak sikertelenségét, mindent elejt, csak jobb meggyőződését nem.

Széll Kálmán egyesíti magában a modern pénzügyi kapacitás kitünő tapasztalatait és a mi földművelő államban rendkívül fontos, a modern mezőgazda gyakorlati ismereteit. Ismeri a pénzvilágot, a politikát, kereskedelmet és mezőgazdaságot, mint más alig az or-

szágban és ismereteit és tapasztalatait a saját érdekei feláldozásával szívesen értékesíti nemzete javára.

Ezen felül leghivatottabb magyarázója Deák Ferencz elveinek, akinek atyai gondossága alatt nőtt fel és lett nagygyá Széll Kálmán; szabadelvü a szó legkomolyabb értelmében, prototypusa az elvűségnek s mint ilyen tiszteli és becsüli az egész ország. Széll Kálmán elnökkel az élén jóval magasabbra nő a pénzügyi bizottság, mert ő rá fogja nyomni e testületre a saját egyéniségének bélyegét.

TÁRCZA.

Halál.

*Azt hiszik, nem vagyok boldog én! ?
 Óh, van az emulásnak gyönyöre!
 Megsemmisülni, eltűnni e földről,
 Nirvánába sülyedni örökre...*

*Van én nekem egy bús, fekete nemlóm,
 Ki háborgó keblem' lecsendesíti,
 Ki szívemet, ha hangosan dobog,
 A jövendő örök álomra inti.*

*B nemlővel rég eljegyzém magam,
 Még akkor... óh, mikor nem is tudám
 S e szürke földet, e sötét világot
 Aranynak s rózsaszínek gondolám.*

*A röpke kék, ital, szerelmi mámor
 Mind egy-egy légyott, vallomás vala...
 S mind jobban-jobban hozzám láncsolódott
 Menyasszonyom: a halál angyala.*

*Immár készülök a nagy esküvőre,
 Nászúgyam a halotti ágy leszen,
 Tudós doktorok áldják meg fölöttem
 A megkötött frigyel törvényesen.*

*Vagy tán nem így lesz, tán ő eljön értem
 És hi magával hosszú, messzi útra —
 Várattalul, és nem előzi meg
 Egybekelésünk' semmi hosszú kúra.*

*Mindegy, akárhogy is lesz, frigykötésünk
 Édes lesz, jó lesz, boldoggá teszen
 S az örökös, a végnélküli útra
 Nyúgott örömmel szállok, csöndesen...
 (1895.)*

Arglrus.

Bejelentik a gyereket.

— Irta: Ujlaki Antal. —

Harmatos, tavaszi reggel, mikor az eresz alatt először szólalt meg a messziről érkezett madár, különös, hogy éppen azon a reggel történt, erőtelen emberi hangok hallatszottak a Sáriai Ferencz fehér tanyai házából. Távolból, mintha bégetés volna, de közeledvén az öreg Sáriai Mihály, a Ferencz apja, neszelve áll meg az ablak alatt és megértvén, hogy odabent nem a bárány béget, a naptól barnult areza széles mosolyra derül, önkéntelenül megemeli a kalapját, — amint ezt minden jelentősebb alkalommal megeselekszi.

Már régen nem mosolygott, mint-

hogy aggodalom lakozza a szívéit. Tavaly is rossz volt a termés, az idén is rosznak ígérkezik, aztán ha a Tisza nem garázdálkodik, itt a földárja. Mindenfelől ellepik a bajok a szegény embert, mint az éhes varjúk a fa gyenge ágait. De tudja isten, hogy bírják el a nehéz varjúkat, azok a gyenge ágak. És ilyen öröm éri az embert. Ilyen nagy öröm. Anna okáért történik mindez, mivel az ember végtére kifárad és következnek utána mások, hogy szintén felnövekedjenek a harmatos füvek rónaságán, hogy azokat megmunkálva, valamikor majd szintén kifáradjanak. És hallgatja öreg füllel a pár napos emberfia gyenge siránkozását. — Valamikor szerette a muzsikát, valamikor réges-régen, ha szomoruan, ha vigan húzta a cigány, majd megszakadt a szíve, de micsoda a világnak minden muzsikája e hangokhoz.

Aki jön pedig, a fia, a Ferencz. Tarisznya a vállán, ostor és járlat a kezében és meglátván az öregembert, rászól nagy örömmel:

— Tudja-e édes apám... Már két nap előtt volt. Épen enni akartunk, tányérváltás közben történt, hogy Vera egyezőre csak elfehéült.

— Mért nem üzentetek?

— **A függetlenségi- és 48-as (Kossuth)-párt** tegnap este hat órakor Thaly Kálmán alelnök elnöklete alatt értekezletet tartott, melyen tárgyalás alá vette az 1898. évi költségelőirányzatot. A költségvetést Thaly Kálmán ismertette. Utána felszólalt Meszlényi Lajos, ki hosszabb beszédben foglalkozott a politikai helyzettel, azután beható indokolás kapcsán a következő indítványt terjesztette elő:

Mondja ki a függetlenségi- és 48-as párt, miszerint a jelenlegi parlamentet, melynek többsége részben erőszakosság, részben vesztegetések által jött létre, alkotmányosnak el nem ismeri;

továbbá a jelenlegi kormányt, mely a legutóbbi provizóriumos javaslattal nemcsak a törvényt, de magát az 1867-iki alapot is megsértette, alkotmányos kormánynak többé nem tekintheti;

ezért az 1898-iki költségvetés tárgyalásánál csupán tiltakozását fejezve ki, kimondja, hogy teljes bizalmatlansággal a kormány iránt, a budget általános tárgyalásában részt sem vesz.

Ezen határozat nem árt a kormánynak s azért csak annyit jegyzünk meg, hogy míg a kormány a *közvélemény* bizalmát bírja, addig a függetlenségi pártból még saját emberei is elmenekülnek, nem nézhetvén a párt áldatlan vitáját.

— **A nyugdíjtörvény és a szülötlen árvák ellátása.** A minisztertanács legközelebb fontos határozatot hozott azon állami alkalmazottak árváinak ellátása tekintetében, a kik mindkét szülőjüket elvesztették. Mint a P. H. közli, kimondta, hogy a szülötlen árvákra nem alkalmazható a nyugdíjtörvényben foglalt az a korlátozás, mely szerint a nevelési járulékoknak valamennyi gyermekre eső összege az özvegyi ellátás összegét meg nem haladhatja. A minisztertanács nézete szerint ugyanis a törvényben (az 1885. XI. t.-cz. 43. §-ban) foglalt eme korlátozás csak az atyátlan árvákra vonatkozik s kiterjesztése a szülötlen árvákra

ellenkeznék a törvényhozás ama szándékával is, mely az anyai támaszt is nélkülöző szülötlen árváknak 50 százalékkal nagyobb ellátást kíván biztosítani, a mi a korlátozás főtartásával nem következhetnék be az esetre, ha az árvák nagyobb számmal volnának.

— **Fiume.** A reprezentanza fölosztalása dolgában ma döntött a belügyminiszter, ki a minisztertanács határozata alapján megbizta a kormányzót a fölosztalt reprezentanza és delegazione összes attributumaival, kivéve a városi szabályrendelet megváltoztatását, városi birtokok eladását vagy újak vásárlását, valamint városi kölcsönök fölvételét, bár sürgős esetekben, ha az ügy az új reprezentanza megalakításáig el nem volna halasztható, a kormány az utolsó két pontra nézve is intézkedhetik a miniszterium beleegyezésével. A városi takarékpénztár ügyeit egy még a régi reprezentanza által megválasztott ötlagu bizottság viszi továbbra is.

Országgyűlés.

Budapest, január 25.

Megkezdődött a költségvetési vita tárgyalása. Az előadói emelvényen megjelent Hegedüs Sándor, aki ezuttal referálta huszadszor a költségvetést. Hogy mind a tizenkilencszer volt neki olyan mondanivalója, a mit érdemes volt meghallgatni, arra kész bizonyosság az a hatalmas csoport, a mely sűrű tömegben állta körül az előadói emelvényt és hogy most a huszadik előadói beszéde alkalmával még mindig tudott bőségesen új, érdekes és figyelemreméltó dolgokat mondani, — azt meg az a minduntalan megújuló, zajos helyeslés és ismételt felzúgó éljenzés mutatta, a mely olyan sűrűn megszakította a fejtegetéseit. Hegedüs Sándor előadói beszéde igazi mintája az efajta szónoklatoknak. Komoly, érvekben gazdag reális és e mellett olyan világos, hogy a kételynek árnyékát se türi. A hatása igazi hatás, nem az, a mely elragad, hanem az, a melyik meggyőz. — Semmit se hallgatott el, a nehézségeket, a bajokat se; — de előadta az eszközöket, megmutatta a

módokat is, a melyekkel az előirányzat e nehézségeken és bajokon diadalt vett és innen az a nagy megnyugtató hatás, a melyet a beszéd nemcsak a többségre, hanem az ellenzékre is gyakorolt. Kiterjeszkedett az előadó a költségvetés főbb részleteire, ismertette eredményeit, összehasonlította az előbbi évek budgetjével és előadásából megnyugtató és örvendetes momentumként emelkedett ki pénzügyi helyzetiünk fokozatos javulásának konstataciója. Az egész, háromnegyedórás beszéd mindvégig lekötve tartotta a Ház figyelmét érdeklődését és mikor Hegedüs Sándor befejezte szavait, hosszú, meleg éljenzés hangzott fel.

Következett a nemzeti párt „finanzenminisztere” Horánszky Nándor. Közben takarosan megteltek a padok a Ház minden oldalán. A nemzetipárti finanszkapacitása a legsötétebb szemüvegét tette fel és ezen keresztül ítélkezett a nagy mérleg felett. Ő csak a „tartozik” oldalt nézte és minduntalan ebből indult ki. A plusszok ellen elkeseredett háborút folytatott, míg ellenben a minuszokat gyöngéd szeretettel vette a védelmébe, ápolgatta, biztatgatta, növelgette őket. Sehogyse akarta meglátni azt, a mink van; mindig csak azt kutattgatta, hogy mi mindenünk nincsen.

Horánszky Nándor jóslatainak a féltelmes hatását azonban hamarosan szétoszlatta Arányi Miksa, a ki nagy apparátussal előkészített beszédében kimutatta, hogy ez a jóslat már nem új és még idáig — éppenséggel sem teljesedett be soha.

Egy órára járt már az idő, amikor Arányi Miksa befejezte a beszédét. Ekortájt érkezett az ülésre Polónyi Géza és természetes dolog, hogy nem álhatta meg, hogy szabad folyást ne engedjen — az izlésének.

— Mennyibe került a mandátuma? — kiáltotta elmésen Arányi felé.

— Ahhoz önnök — vágott vissza ingerülten Arányi — semmi köze, csak söpörjön a maga háza előtt.

Polónyi ur erre szépen elhallgatott. — Az ülés öt percre felfüggeszttem; mondotta az elnök.

Szünet után a néppárt alvezére ifj. Zichy János gróf beszélt a pártja nevében. Az ifju vezér tudvalevőleg már a

— Mért nem? Minek üzentem volna, mikor tudtam, hogy Dorosmán jár.

— Most meg a városba köll menni. Jóságot viszek be.

— Én is viszek valamit. Eladom a tehenet, a kis riskát, aztán jelöntenem is kell a születést a hivatalba.

Hamarosan befogták a szekeret. A tehen kötelét a saroglyához kötik, az öreg pedig a két kis malacját zsákba gyümöszölve fölteszi a szekérre. Az uton alig szólnak egy-két szót, Ferencz szidja a malacokat, hogy sivalkodnak. Az öreg azt mondja rá:

— Talán az köllene nekik, hogy az embör ölbe vegye és ringassa őket.

A vásár után aztán ugy délelőtti tizenegy óra tájban nagy tisztességtudással belépnek az anyakönyvi hivatalba. Illetőleg csak Ferencz lépett be, mert az öreg az előszobában maradt. Megáll az íróasztal előtt és azt mondja, hogy:

— Születött...

— Mi?

— Mán, hogy nekem? — kérdi válaszul és hunyorit a bal szemével.

— Nem magának, hanem a feleségének.

— Annak, annak — veti oda meggyőződéssel.

— Hol laknak?

— Domaszéken.

— Hányadik számú tanyában?

— Nem tudom én.

— Akkor hozza be a házszámot és hozza be a házassági levelet is.

Sárai Ferencz áll még egy darabig, mert sehogysem akar a fejébe menni, ha már egyszer itt van, megint visszakocogjon a két gebével és másnap, a helyett hogy a dolgát végezné, ismét csak megtegye a hosszú utat a városba.

— Apellálok kéröm, szólt egészen esőndes hangon.

— Mi ellen apellál?

— Az ellen kéröm, hogy a gyerek dögében már csak a jövő vásárkor jöhetnek be, amikor csirkéket hozunk.

— A törvény nem várhat a csirke vásárig. Nyolcz napon belül be kell jelenteni a születést, különben megbüntetik.

Sárai Ferencz ezek után busan el távozik és odakün elpanaszolja az apjának hogy baj van, irást és házszámot kérnek. Pedig itt vötte el a városban a Verát, emlékezhetnek rá, mégis irás kell róla, mert ha nem, akkor pénzbírság lesz. És amint az ostor boldogabb végével megéri a gebe csontos oldalát, lázongva mondja:

— Hej csak finansz ne volna a világón.

Mert amikor pénzbírságról beszélnek előtte, a képzeletében mindjárt megjelenik egy pár kardesörgető finansz.

Másnap hűségesen beállit a hivatalba

Eljött vele az öreg Sárai is, de ő szerénységből ismét az előszobában maradt. Ferencz gazda valami nehéz tárgyat szorongatott a hóna alatt.

— Ehun-e, a házszám, — szólt a köszöntés után és a hóna alól ünnepélyesen elővonta a nehéz pléhtáblát, amelyet a tanyaházáról vett le a kalapácsesal és harapófogóval.

Az anyakönyvvezető bosszusan esőváltta fejét.

— Megbolondult kend?

— Nem ezt kérte a tekintetős ur?

— Kár volt lefeszíteni az egész táblát.

— Kár, kár, de ha nem tesszöm, rám erősztik a finansziát.

A tábla fehér lapjára fekete betűkből volt kirakva: Domaszéki kapitányság 314. A házassági levelet is átadja.

— Mivel foglalkozik? kérdezte az anyakönyvvezető.

Ferencz gazda összeráncolta a homlokát és az ajtó felé nézett ezen nehéz helyzetben. Éj, ha tanácsot kérhetne az apjától.

— Mivel? Azt kérdezi a tekintetős ur, mivel foglalkozom. Majd csak sőmmivel.

Az anyakönyvvezető azt hiszi, nem jól adta föl a kérdést és nem vette észre, hogy Ferencz gazda azért kertel, mert

munkástörvény tárgyalása alkalmával akart beszélni a pártja nevében; akkor azonban baleset érte. Kiesett a kocsijából és kifeszítette a lábát. A beszéd tehát — benne maradt. De nem végképen. A munkástörvényt ugyan időközben tárgyalták; — de hát hiszen a költségvetési vitában is el lehet mondani, ha már muszáj. Kár volna veszendőbe hagyni azt a szónoklatot, ha már készen van.

Háromnegyed kettőkor az ifju gróf már — a „választási visszaéléseknél” tartott. Régi a dal, de könnyen fújható, fujta is jó darabig a fiatal gróf. Végeztül pedig kijelentette, hogy tavaly a költségvetést nem tartotta a néppárt bizalmi kérdésnek, tehát megszavazta azt; de az idén bizalmi tekinteti, tehát — nem szavazza meg.

A jobboldal — nem ijedt meg.

— Thaly Kálmán! — szólt a jegyző.

— Holnap! zúgták sokan.

Thaly Kálmán pedig felállt és miután egy jó negyedórát beszélt róla, hogy ezuttal nem tart beszédet, kijelentette, hogy miután a kormány még a 67-es alapot se tartja tiszteletnek és a helyzetet alkotmányosnak el nem ismeri a — pártja a javaslatot el nem fogadja, sőt még az általános vitában se vesz részt.

— Helyes! Helyes! hallatszott balról. A jobboldal pedig — most se ijedt meg.

Hirlapírók országos szövetsége.

— Igazgatósági ülés. —

Szeged, január 25.

A vidéki hirlapírók országos szövetsége vasárnap délután tartotta az idén első igazgatósági ülését a szegedi kereskedelmi és iparkamara székházának könyvtárméjében. Az igazgatósági ülésre az ország minden részéből eljöttek az igazgatósági tagok, ami a legszebb bizonyíték annak, hogy a nemes cél elérését mily lelkesedéssel és szeretettel karolják föl.

Jelen voltak az igazgatósági ülésen: *Kulinyi* Zsigmond elnök, *Szávay* Gyula (Győr) és *Barát* Armin (Temesvár) alelnökök, *Palócz* László, *Tömörkény* István

pénztárnok, dr. *Brájer* Lajos (Nagybecskerek), *Edvi Illés* László (Arad), dr. *Kiss* Károly (Nagykikinda), *Lenkei* Lajos (Pécs), *Lendvai* Miklós (Temesvár), *Békefi* Antal, *Kisteleki* Ede, *Liptai* Károly igazgatósági tagok. Elmaradásukat kimentették dr. *Milkó* Izidor (Szabadka), *Koncz* Ákos, *Ujlaki* Antal (Debreczen) igazgatósági tagok.

Délután három órakor kezdődött az ülés. *Kulinyi* Zsigmond elnök melegen üdvözölte az igazgatóságot és rövid visszapillantást vetett a szövetség első évére, a mely az anyagi és erkölcsi siker tekintetében valósággal fölemel, mert a nagyon is igénybe vett társadalom lelkesen, rokonszenvesen támogatja a szövetség ügyét.

Palócz László titkár fölvasta ezután a múlt ülés jegyzőkönyvét, melyet hitelesítettek.

Ezután következtek a tagfölvételek. Egész sereg kérvény érkezett az elnökséghez az ország minden részéből. Az igazgatóság január elsejétől a rendes tagok sorába fölvette *Zombory* Józsefet, a „Sopron” szerkesztőjét, *Bellen* Oszkárt, a „Sopron” munkatársát, *Laufer* Samut, a „Rábaközi Hirlap” szerkesztőjét, *Fittler* Jenőt, a „Debreczeni Ellenőr” munkatársát, ifj. *Szilágyi* Gyulát, a „Hódmezővásárhely” szerkesztőjét, ifj. *Móricz* Pált, a „Szegedi Napló” munkatársát, dr. *Csillag* Károlyt, a „Bácskai Hirlap” szerkesztőjét, dr. *Reiniger* Jakabot, a szegedi „Jogszabályok” szerkesztőjét, akik a tagfölvételt az alapszabályok szerint kérték.

Fölvették még a szabályszerű kérvényeik utólagos beküldésének kötelezettségével rendes tagokul *Heltai* Hugót, az „Aradi Közlöny” munkatársát, *Gallovich* Jenőt és *Feiler* Mihályt, a „Pécsi Napló” munkatársait, valamint a temesvári helyi választmány és *Barát* Armin alelnök ajánlatára tizenkét délvidéki lapszerkesztőt.

Liptai Károly igazgatósági tag „Asszonyhűség” című népsziművének tiszta jövedelmét a szövetségnek ajánlotta föl. Az igazgatóság ezért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

Szávay Gyula alelnök előadta, hogy az operaházi előadás ügyében kiküldött bizottság eljárt a megbízatásban. A belügyminiszter az operát átengedte egy esztére a szövetségnek, *Huszár* Kálmán in-

tendáns pedig a díszleteket bocsátotta rendelkezésre és megígérte, hogy ő is lehetőleg elősegíti a szövetség javára rendezendő színházi est ügyét.

Beható vita után azt határozta az igazgatóság, hogy az operában megtartja az estélyt, amelynek az előkészítésére hat tagu bizottságot küldött ki.

Következnek ezután az elnöki előterjesztések. A szövetség hivatalos értesítőjét föntartják továbbra is s *Lenkei* indítványára közlik benne az alapító- és pártoló-tagok névsorát is.

Az elnökség *Pulcsky* Ferenc és *Horváth* Gyula elhunytá alkalmával részvétáviratot küldött az elhunytak családjához s az ifjan elhalt *Hrabowszky* Lajos aradi hirlapíró sírjára koszorút tett.

Palócz László titkár bejelenti ezután az új alapító-tagokat: *Telefon* Hermondó, *Sopron* városa, *Sogronvármegye*, a miskolci „Otthon”-kör, *Vásárhely* városa, az „Árpád” szabadkőműves páholy.

Szávay Gyula alelnök tett ezután jelentést az einökkel együtt tett pozsonyi utjok eredményéről. Az ottani újságírók rokonszenvvel fogadták az eszmét, hogy belépjenek a szövetségbe s illetélg beolvasszák abba néhány év óta fönnálló ottani hirlapíró egyesületüket, mely mintegy 4000 frt vagyonnal is rendelkezik.

Palócz László titkár felolvassa a szövetség vagyonáról szóló jelentést és számadást, melyből kitűnik, hogy a szövetség készpénze mintegy 16,500 frt, megszavazott, de még be nem fizetett alapítványai körülbelül hatezer forintot tesznek. Az igazgatóság tudomásul vette ezt és a felügyelő bizottság javaslatának kikérésével előterjesztést fog tenni a közgyűlésnek, hogy a tényleg befolyt összegekből 15,000 frtot, az alapszabályok értelmében 10,000 frtot a nyugdíj, 5000 frtot pedig a segély alapra tőkésítsenek.

A szövetség első közgyűlésének helyéről folyt aztán tanácskozás. *Edvi* Illés, *László* az aradi kartársak nevében kérte hogy a vándor közgyűlés ez év április havában Aradon tartassék, *Barát* Armin *Temesvárra*, *Szávay* Gyula pedig *Győrbe* hívta meg a szövetséget.

Az igazgatóság köszönettel fogadta a meghívásokat és úgy határozott, hogy az április hó folyamán az elnökség által

fél az exekuciótól. Másképp fordítja a kérdést:

— Miből él?

Ferencz gazda hol a jobb, hol a bal öklét szorítja a zsebébe, mintha azt kellene védelmezni és kényszerülve felel:

— Abból a kis földből.

— Földműves!

— Inkább csak olyan paraszti ember.

— De a maga földjét dolgozza?

— Sokan élünk abból, tekintetős ur.

Az anyakönyvvezető ezután a *Sárai* Ferencz neve után nyugodtan odajegyzi: Foglalkozása: Földműves.

— Mi lesz a gyerek neve?

Sárai Ferencz meghökkenve kapja vissza a fejét, mintha megijedt volna. Az arcára fakó szín ereszkedett és a szeme olyan volt, mintha valami nedvesség érte volna. Kiadja a gyereket. Beírassa? Akkor csak annyiban lesz az övé, hogy joga van fölnevelni, joga van főnirrasztani a beteg ágyánál, joga van a karój kenyeret megosztani vele, egyébként a hatalom rendelkezik vele. És lehorgasztja a fejét és megilletődve mondja:

— Péter az egyik...

— Hát másik is van?

— Ügön. Dupla.

— Iker? Akkor a másikat is beírjuk.

Ferencz gazdának elfacsarodott a szíve. A másik leány. Minek írják be a másikat?

Sárai Ferencz lehorgasztja a fejét és daczosan feleli:

— A másik az asszonyé. Nem beszéltem még az asszonynyal.

Azt gondolja szegény feje, hogy ezzel is elodázza a dolgot és majd nem írják be a gyermeket. Elég ha a fiut beírták. Már az a hatalom kezében van. De az anyakönyvvezető nem tágit:

— Siessen haza és kérdezze meg az asszonytól, minek akarja neveztetni a leányt.

Az ember már elindult, de amint a keze a kilinest érinti, visszafordul. Megint hazamenjen, elkinozza azt a szegény két párát, azután a munka is marad. Pedig annál több a munka, mert az asszony is fekszik, aztán két lélekkel megszorodott a ház. Nagyokat nyel-des, a fejét rázogatja és rövid tusa után, a fáradt ember lázas hangján veti oda:

— Lögyön Teeza.

És az anyakönyvvezető szép, kaligrafikus betűkkel rajzolja a meritett papírosra: Teeza.

De odakünn az öreg *Sárai*, mikor megtudta, hogy a kis unokát *Teezának* nevezik, kétségbeesett. Eleinte csak ingatta a fejét, vakargatta a halántékát, majd ránehezedett a kezével a fia vállára és erősen nézett a szeme közé.

— Hát Teeza...? Elfelejtetted már?

Sári Ferencz elkomorodott, a régi

legénykori bankódás ismét erőt vett a szíven és kifacsart belőle egy könyvespöppöt. Nagyot ütött a saját homlokára:

— Bolond vagyok én. Hogy jutott eszembe az a név... az, aki miattam vesztett el.

Az öreg megsajnálta a fiát és vigasztalagatta:

— Nem épen miattad, hanem a jó Isten rendeléséből. Mert a jó Isten úgy akarta, hogy Teeca elveszzen a Tiszába, Vera pedig a feleséged legyen. Csakhogy mit mond az asszony, ha megtudja, hogy az után nevezik...

Roppantul dult volt az arca *Sárai* Ferencznek, mikor megint belépett az anyakönyvi hivatalba.

— Baj van könyörgöm.

Olyan szomorú, oly eset volt, mint aki ravatal előtt áll és hangja minden második betűnél elakadt.

— Verát akartam mondani.

— Nem javíthatjuk ki az anyakönyvet.

— Elmék a felsőbbséghez, mert az úgy nem maradhat, — esengett tovább a szomorú ember.

Mint a beteg úgy huzta maga után a lábát, a két karja lecsüngött és lehorgasztott fejjel, keserű arezozal állott az apja elé, a ki biztatta:

— Azért mi csak örökre *Verának* nevezzük. Erted, *Verának*...

meghatározott napon a közgyűlést *Temesváron* tartja meg.

Kulinyi elnök jelentést tett az alapító tagsági okmányok ügyéről. Basch Árpád festőművész ígerte meg ennek az elkészítését.

Az ülés esti hét órakor végződött.

Az új utcanevek.

Debreczen, január 26.

A város közgyűlése holnap fogja tárgyalni a tanács előterjesztését egyes utcák és terek új elnevezéséről, *Vécsey Imre* tanácsnok előadó gondos és megokolt tervezete alapján.

Eszerint az eddigi elnevezésekben a következő változások állnának be és névtelen utcák a következő elnevezést nyernék:

I. ker. Csapó-utcai városrész: Nagy-Csapó-utca — Csapó-utca. Nagy-Szapannos-utca — Szapannos-utca. Szarvas piac vagy Csicsogó-tér — Árpád-tér. Kis-Csapó-utca Kis-Péterfiával együtt — Rákóczy-utca. (Két Rákóczy szerepel városunk történelmében.) Kis-Szapannos-utca a Leány-utcaig — Kőlcsey-utca. (A „Hymnus“ költője emlékére.) Kis-Szapannos-utca a 407. és 409. számoktól a Nagy-Csapó-utcaig 217. számmal szemközt — Kazinczy-utca. Morgó-utca — Eötvös-utca. Kokas- és Árok-utczák — Deák Ferencz-utca. Eddig névtelenek: A Veres- és Faragó-utczák közt — Péczely-utca; a Kut- és Nyil-utczák közt — Diószegi-utca (mindkét elnevezés az érdemes tudósok után); Kut-, Nyil- és Homok-utczák közt — Nagy Sándor-utca (a debreczeni csata hősről); Homok-utczán kívül — Apaffy-utca (főiskolánk jöltevője, Apaffy fejedelem emlékére.)

II. ker. Péterfia-utcai városrész: Nagy-Péterfia-utca — Péterfia-utca. Kis-Mester utca — Bethlen-utca. (Bethlen Gábor fejedelem iránt való hálából.) Kis-Köz a főiskola mögött — Gönczy-utca. Nagyerdőre vezető fásor — Simonyi-ut. (Báró Simonyi József tábornok fásította be először ezt az utat.) Serház-utca a Liba-kert sorsal és Retek-utczával — Honvéd-utca. Eddig névtelenek: A Kut-, Nyil- és Homok-utczák közt — Damjanics-utca; a Hadházy-utczáról — Gyöngyvirág-utca; Kétszálom-utca végén — Bém József-utca; a közkórház mögött — Kórház-utca; az István malom előtt a mentelepig — Ferencz József-ut; a nagytemplom és kollégium között — Káivín-tér.

III. ker. Hatvan-utcai városrész: Nagy-Hatvan utca — Hatvan utca. Nagy-Mester-utca — Mester-utca. Kis-Hatvan-utca — Jókai-utca. Eddig névtelenek: A Mester-utcai gőzmalomtól a Liba-kertig — Hortobágy-utca. Kis-Hatvan- és Csokonai-utczák közt — Mátyai-utca. Nagy-Hatvan-utczát Nagy-uj-utczával összekötő új utca — Reáliskola-utca.

IV. ker. Piacz-utcai városrész: Külső Salétrom-sor — Salétrom-utca. Kis-uj-utca — Simonffy-utca. Kenyér piac — Gróf Dégenfeld-tér. Tizenhárom város — Délbáb-utca. Rucza-utca — Török Bálint-utca. (Debreczen földesura és a reformáció bajnoka emlékére.) Karcu-utca — Révész-utca. (Révész Bálint és Imre emlékére.) Ispóty-utca, belső Salétrom-sorral — Erzsébet-ut. Eddig névtelenek: Kádas- és Miklós-utczák közt új utca — Vigkedvű Mihály-utca. (A törökvilágbeli főbíróról.)

V. ker. Varga-utcai városrész: Nagy-Várad utca — Várad-utca. Kis-Várad-utca — Hunyadi-utca. Külső Czigánysor — Homokkert sor. Liba-utca — Vörösmarty-utca. (A „Szózat“ költőjének emlékére.) Sirály-utca — Boldogfalvi-utca. Gyár-utca — Verbőczy-utca. Bárány-utca — Teleki-utca. (Gróf Teleki László emlékére.) A jelenlegi Teleki-utca

a Szent-Anna-utca meghosszabbításául — Szent-Anna-utca. Eddig névtelenek: Az indóház és Telegdy-fürdő közt — Petőfi-tér. Timár-, Cser- és Bárány-utczák közt — Halápi-ut. Szent-Anna-utca végén — Attila-tér. A cser-utczai iskola előtt új utca — Bánk-utca.

VI. Kossuth-utcai városrész: Kis-Czegléd-utca — Czegléd-utca. Kisdudó-, Kigyó- és Mányi-utczák együtt — Kigyó-utca. Csik-utca — Fazekas Mihály-utca. Oláh-utca — Lorántffy-utca. Temető-utca — Arany János-utca. Eddig névtelenek: A Kossuth-utcai templom előtt levő tér — Meliusz-tér. (Az első ref. püspökről.) Kigyó- és Pacsirta-utczák közt — Monostor-utca. Temető-utczán kívül — Dobozi utca. (Kiváló debreczeni patrícius család a XVII. században.) A temető alatt a Mórmez telepig — Virág-utca. A Csicsogó térről a Mórmez föld felé — Sámsoni-utca. Kis-Czegléd-utca végétől a temetőig és Szél-utcaig — Bocskay-tér.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A szabadelvű-párt értekezlete.

Budapest, január 26. Az országgyűlési szabadelvű-párt báró Podmaniczky Frigyes elnöke alatt tartott mai értekezletén vita nélkül elfogadván az állami költségvetés előirányzat első füzetét, a kisebb tárgya költségvetéseket (előadó Papp Géza) is tudomásul vevén a függő adósság ellenőrzéséről szóló bizottsági és az új országház építésének előrehaladásáról szóló miniszterelnöki jelentéseket, áttért a belügyi tárgya költségvetésének tárgyalására. — Belicska Béni a határvidéki házközöségi törvénymódosítása Heltai Ferencz a fővárosi próba rendőrök illetményeinek javítása, a 2-od osztályu rendőröknek lakbérrel való ellátása s a rendőri bíráskodás megfelelőbb ellátása, Thoroczkay Mi gr. a Romániához csatolt határterületek magyar tulajdonosai jogainak megóvása, Neusiosler a pozsonyi országos kórház ügyében szólalt fel. Perczel Dezső belügyminiszterek a felvetett kérdésekre vonatkozó tüzetes felvilágosításai után az előirányzat változatlanul megszavaztatott és éjjel az értekezlet véget ért.

Új magyar iskola Fiumében.

Budapest, január 26. Hír szerint az állam Fiumében új magyar polgári iskolát szándékozik fölláttani s e célra már megvásároltak egy telket, melyen építeni fognak 36,000 frton.

A brassói asszonyok Bánffyánál.

Budapest, január 26. Miután a brassói szász nők küldöttsége hiába járt Bécsben, hogy a memorandumát a főségnak átnyujtsa, — ma 3 tagu küldöttség utján tisztelgett Bánffy Dezső b. miniszterelnöknél.

A küldöttség vezetője *Rosenzweigné* sz. Fritsch Stefánia asszony (mellesleg megjegyezve nagyon szép hölgy) kijelentve, hogy távolról sem volt szándéka a küldöttségnek a magyar kormányt kikerülni, de most azt kéri a miniszterelnöktől, *eszközölje ki a kihallgatást a főségnél.*

Bánffy b. e kérelemre azt válaszolta, hogy nincs abban a helyzetben, hogy a küldöttség kérését teljesíthesse.

A fiumei helyzet.

Budapest, jan. 26. A belügyminiszter megbízásából Szapáry kormányzó már jó részt átvette a városi ügyek kormányzását. A megállapodás az, hogy a város autonom ügyeinek (kölesönök és telek eladások és efélek) elintézésében a kormányzó együttesen fog eljárni a belügyminiszternél.

Jótevény kölesönök.

Budapest, jan. 26. Tudvalevő, hogy Hirsch b. adományából Bisehitz Dávidné 120.000 forintot osztogatott el évente jótevény ezélokra. Amióta Hirsch meghalt, ezt a jótevényiséget az örökösök beszüntették. Hirsch báró özvegye most olyképen akarja a 120.000 frtot jótevényiségre fordítani, hogy azt tőkésíti és kamatait kölesönképen — de kamatozatlanul — kiadja olyan szegény iparosoknak és kereskedőknek, a kik a saját hibájuk nélkül megszorultak. Hirschné a jótevényisége e nemét már másutt is gyakoroltatta s a kölesönöket legtöbbször vissza is fizették.

Szenzációs sajtópör.

Budapest, január 25. Annak a nagy-szenzációju hajszának, a mely végezetül előidézte Nopesa Elek báró bukását az intendánsi méltóságról, legközelebb lesz a befejezése, még pedig sajtópör alakjában. Tudvalevő, hogy Nopesa sajtópört indított Szalay M. ellen, a ki lapjában több ízben rendkívüli kiméletlenséggel támadta Nopesát, — mire Nopesa ellen egy nyilatkozata miatt Szalay is sajtópört indított. E kettős pör vizsgálatát már befejezték, s a tárgyalást nem sokára megtartják. Nopesát Eötvös Károly fogja védeni, Szalayt Falussy Árpád.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Géthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtő-szekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Január 27. Rédey Szidi énekesnő hangversenye a zeneakadémiában.

Január 28. A polgári kör táncvizgalma. Február 1. Jogász és tisztviselőkör álarcos bálja.

— **A püspök a szegényeknek.** A szerencsétlennek nincs egyéb kincse a hitnél, melynek jótevény fénye, megnyugvást adó melege eloszlatja a fájó szív sötétségét és zord hidegét. A sors csapásait megnyugvással tűrő lelkek vigasztalására agg püspökünk, hegymegi Kiss Aron 60 darab diszes imakönyvet küldött el a városi szegényház lakóinak, kik, amidőn a vallás vigasztalást merítik a könyvek betüiből, egyben hálás szívvel gondolnak arra a jó szívre is, ki sorssal sújtott szegény hiveinek lelki üdvét annyi szeretettel és áldozattal gondozza.

— **Városi közgyűlés.** Debreczen törvényhatósági bizottsága holnap, szerdán délelőtt 9 órakor tartja január havi köz-

gyűlését, amelynek tárgysorozata negyvenegy ügyet karol fel, közte néhány nagyfotosságot, amely jelentékenyen érinti a város fejlődését és előhaladását. A közgyűlés iránt, nemcsak a törvényhatóság kebelében, de a város közönsége körében is élénk érdeklődés mutatkozik.

— **Nyugdíj ellenőrző bizottság.** A városi tisztviselők tegnap délután *Komlóssy Arthur* főjegyző elnöklése alatt gyűlést tartottak, amelyen a nyugdíj ellenőrző bizottságba a maguk részéről *Bészler Károly* tanácsnokot, *Bozskó Sámuel* főkapitányt és *Beke Imre* kiadót választották meg.

— **Megyel közgyűlés.** Hajdúvármegye törvényhatósági bizottsága évnegyedes közgyűlését jövő hó 11-én tartja meg a megyeháza széktermében *Degenfeld József* gróf főispán elnöklése alatt. A közgyűlés tárgyainak előkészítésével a megyénél serényen dolgoznak.

— **A népkonyha.** A népkonyhában napról-napra többen jelentkeznek. Vasárnap majdnem kétszázán vették igénybe a meleg hajlékot, az egészséges, jóízű táplálékot. Mivel azonban a népkonyha sokba kerül, ez uton is felkérjük azokat, kiket a Gondviselés vagyonnal áldott meg, hogy juttassanak *felesleges filléreikből* erre az emberiséget megmentő nemes célra.

— **Kegyes ajándékok.** Nemzetes özv. Nagy Bálintné: Bikkvalvi Klára asszony Széchényi-utcai parókhiához e hó 6-án egy igen szép és száz forintot haladó értékű ezüst keresztelő edényt (kannát és tálat) ajándékozott; az élő hitéről városzerte híres özv. Bartha Istvánné asszony pedig az általa a kegyes adakozóktól gyűjtött pénzből ez új szentedenyek alá egy hasonlóképen igen értékes, ékes himes abroszt vett. Nagyt. és tek. Presbyteriumom előtt is megfogom tenni jelentésemet. — De megkellett emlékezniem e kegyes ajándékokról így a lapokban is, noha tudom, hogy mind a két nemeslelkű nő tiltakozik minden ilyen híresztelés ellen és tudom, hogy az ilyen jöeselekedeteket nem ember köszöni meg, hanem Ő, aki előtt „gyémánt tollal fényes kezökben angyalok” vezetik az életnek könyvét. Meg kellett emlékezniem e kegyes ajándékokról így is, mert ma, fájdalom, odáig jutottunk, hogy ha kirakatba nem teszszük azt hiszik, hogy nincs semmink s hogyha lármát nem ütünk, aluszunk. Ha hát a kisebb ajándékokkal — egyházunk komoly jelleméhez mérten — nem is lépünk a nyilvánosság elé, az efféle nagyobb méretű ajándékokról mégis kénytelenek vagyunk beszámolni. Az Isten áldása legyen érettek a köszönet. Debreczen, 1898. jan. 12. Dicsőfi József.

— **Az izraelita hitközség választási bizottságától.** Az izraelita hitközség ötven tagú képviselőtestületét a napokban választják meg. A választó bizottság a választók névjegyzékét már szétküldte azzal a kérelemmel, hogy a névjegyzékben foglalt nevek közül ötvenet huzzanak alá és az így elkészített névjegyzéket 1898. évi január hó 30. vasárnap d. e. 9 órától d. u. 1 óráig az alólírt választási bizottságnak a Kisuj-utcai iskola tanácstermében személyesen adják át. Megjegyeztetvén, hogy azon szavazati ív, melyen 50-nél több név van aláhuzva, semmis, hogy a *-gal jelöltek még 3 év óta nem lévén tagjai a hitközségnek, az alapszabályok értelmében meg nem választhatók, az esetleg ezekre eső szavazatok figyelembe nem vehetők s hogy a szavazati ív csak személyesen a kitűzött határidőben adható át, mert ezen idő eltelte után szavazati ívek többé el nem fogadtatnak. Mindazok kik elnézésből szavazó ívet nem kaptak a választás napján a választási elnöknel új ívet kaphatnak.

— **Értékes adomány az Izr. templomnak.** Városunk jótékony hölgyeinek egyike özv. Katz Józsefné urnő az új izraelita templomnak igen becses ajándékot adott. Sulyos, tömör ezüsből készült a régi ötvösművek művésziességére valló több évszázados antik thóra díszítést, melynek becsese igen magas. A debreczeni izr. hitközség képviselő testületének tagjai élükön Reichmann Ármin hitközségi elnökkel és Krausz Vilmos főrabbiával szombaton testületileg tisztelték a kegyes adományozónál, hol Krausz főrabbi ékes beszédben fejezte ki a hitközség háláját és köszönetét az értékes adományért. Egyidejűleg átnyújtották az adományozónak a hitközség elismerését kifejező jegyzőkönyvi kivonatot.

— **Allandó választmányi ülés.** Hajdúmegye allandó választmánya jövő hó 4-én ülést tart, mely alkalommal a közgyűléshez utalt ügyeket készítik elő.

— **Az utazó halott.** Említettük, hogy hazahozták *Móricz József* apagyilkos holttestét az illavai fegyházból és itthon temetik el. Szombaton érkezik meg a vaszkoporsó, melyben az apagyilkos fekszik és vasárnap délután temetik. Erről a következő gyászjelentés értesít:

A. B. F. R. A.

Alulírott végrendeleti végrehajtó tudatom a n. é. közönséggel, hogy az apagyilkosság miatt elítélt és 1897. év november hó 17-én az illovai fegyházban, életének 36-ik évében elhalt

Móricz Józsefnek

hullája, az elhunytuk kívánságához képest a nagyméltóságú m. kir. Igazságügyminiszter urnak engedélye alapján Illaváról Debreczenbe szállittatik s hült tetemei folyó hó... d. . . órakor a vasuti indóháznál fognak az ev. ref. vallás szertartása szerint a Kossuth-utcai temetőben levő családi sírhelybe örök nyugalomra helyeztetni.

Mely végtisztességtételre rokonait, ismerőseit és a n. é. közönséget meghívom.

Kelt Debreczenben, 1898. január hó 26-án.

Dr. Kardos Samu,
végrendeleti végrehajtó.

— **Esküvő.** *Csemeley Károly* gymnasiumi tanár Hajdú-Böszörményben, folyó hó 24-én vezette oltárhoz *Mező Mariska* kisasszonyt, *Mező János* odaváló tanító leányát.

— **A polgári kör bálja.** Most szombaton lesz a debreczeni polgári kör bálja, melyre nagyban folynak az előkészületek. A rendező bizottság élén a kör ügybuzgó elnöke áll: *Roncsik Lajos* városi tanácsnok, mellette sorakozván egy egész gárda, odaadással buzgólkodván a bál sikerén.

— **Közigazgatási ülés.** Hajdúmegye közigazgatási bizottsága legközelebbi ülését február hó 14-én tartja meg.

— **Halál a füstben.** *Tóth Zsuzsánát* dologkerülő, részeges asszonynak ismerték Püspök-Ladányban. Ha kis pénzhez jutott, azt mindjárt megitta, úgy hogy néha napokon át egyebet sem tett, mint folyton ivott. Ez okozta vesztét is. A múlt héten részeg fővel bandukolt haza kis

szobájába; tüzet gyújtott s lefeküdt. A kályha ajtaját azonban elfeledte betenni s a kitóduló füst a rőszegen fekvő 65 éves asszonyt megfulasztotta. A szomszédok reggel, mikor benyitottak szobájába, halva találták, úgy hogy a rögtönzött orvosi segély is eredménytelen volt.

x *Dr. Schacherl* a vegytudományi műhely, az áll. osztr. gyógyszerész-egylet és a Bécsi gyógyszerész főtestület vezetője, következő képen ír a *Crème-Iris*ről a *Weiss és Társa* gyógyszerész cégtől *Giessen* és *Bécs Kärnthnering 6.*

„A *Crème-Iris* Weiss és Társa gyógyszerész uraktól. *Giessen*, általam meg lett vizsgálva, és igazolom, hogy a szer egész tiszta és ártalmatlan anyagból áll. A *Crème-Iris* a takarmányos összeállítás által a bőr ápolására nézve nagyon hasznos.

VIDÉK.

Az utolsó kürtésző. Temesvárról írják: A józsefvárosi „pontyká”-hoz címzett vendéglőben tegnap tűz ütött ki. A veszedelem nem volt — Hamarosan sikerült a kéménytűzet a tűzoltóságnak elfojtani. Mialatt az utca népe rémülten a tűz színhelyére sietett, az alatt egy tűzoltó haldoklott. A kürtős *Gaiszer Ádám* volt. A vészre megfujta, mint rendesen, hűsége trombitáját, a melyre az emberek össze szoktak futni. Most is úgy azzal a különbséggel, hogy amint belefújt összerogyott és csak annyit tudott még suttogni:

— Meghalok!

Trombitája mellett így találták holtan fagyos mosolylyal...

Utazó tolvaj asszonyok. Hajdú-Böszörményből írja levelezőnk: Tegnap a reggeli vonattal két asszony érkezett városunkba. Fölmelegedvén egy kis gözzel, elindultak szerencsét próbálni. Előbb a divatáru kereskedőknél selymet, kartont, vásznat, kendőt szereztek be: úgy jobb kézzel a bal hónalj alá. Sorra vették a hentes-husmérő székeket; cseppet sem finnyáskodva gyűjték télire a kolbászt, húst, szalonnát, hájat: míg az utóbbin aztán rajta vesztének. A rendőrség most tartja velök egyes helyeken a rájuk nézve kellemetlen második vizitet, hogy illő statisztikát állapítson meg félnapos működésükről.

SZÍNHÁZ.

* **Pry Pál.** Tegnap este félig sem telt meg a színház, pedig a sikerült előadás nagyobb közönséget is megérdemelt volna. Jones Poole ötletes mulattató darabja *Pry Pál* került színre s ezt is csak a betegségek miatti műsorváltozás idézte elő. Különben ezuttal a változás kielégített, mert pompáson mulatott a kevés számú közönség *Pry Pálon*. A czimszerep személyesítője *Sziklay Miklós* a kotnyeles, tolakodó *Pry Pált* sok eredetiséggel állította elé. Elevenen, humorral játszott. A közönség halás is volt az élvezetért, kijutott a tapsból. *Fenyéri Mór* az ezredes szerepében művészi alakítást produkált. Vidéken alig van, aki így eljátszaná ezt a szerepet. Meg is volt érte az elismerés, mert nyílt színen több ízben zajosan tapsolták. — *Kiss Irén* is mesteri alakításban tárta elénk a

ravas gazdasszonyt. Az előadás sikeréhez hozzájárultak még ügyes játékkal *Halasi Margit, Fái Flóra, Szabó Irma.* A rendezés is megfelelő volt ezuttal.

— w — f.

* **Egy heti műsor.** Utóbbi időben derűre-borúra változtatják a műsort az elég gyakori és sokszor hirtelen betegedések miatt és megtörténik, hogy a közönség az utolsó órában, vagy éppen a színházban értesül a változásról. Az utóbbi hetekben tulnyomóan olyan darabok kerültek színre, a melyek nem igen próbálják meg a személyzet művészi és hangbeli erejét. Örömmel látjuk, hogy a következő hét néhány élvezetes estét ígér: pár jobb fajta operettet és drámát.

Az igazgató ambícióját dicséri, hogy a Nemzeti színház legújabb szenzációs drámáját: *Folt, amely tisztit* címűt siet színrehozni. Az új darab bemutatása elé nagy érdeklődéssel nézünk:

Szerdán, jan. 26-án *Fernande*, Sardou drámája.

Csütörtökön, jan. 27-én *A valeni nász*, nagyhatású színmű másodsor.

Pénteken, jan. 28-án L. Komáromy Mariska vendégjátékául bérletszűnetben *A libapásztor*, Forrai M. operettje.

Szombaton, jan. 29-én L. Komáromy Mariska vendégjátékául, páratlan bérletben *Ninette*, francia operette.

Vasárnap, jan. 30-án délután *A sahancz*, Konti operettje. Este *Bánk-Bán*, Katona József tragédiája.

Hétfőn, jan. 31-én L. Komáromy Mariska vendégjátékául, páratlan bérletben *Az igmándi kispap*, népszínmű.

Kedden, február 1-én L. Komáromy M. vendégjátékául, páros bérletben: *A cornevillei harangok*, operette.

Szerdán, február 2-án először: *Folt a mely tisztit*, Echeagaray drámája.

„*A libapásztor*“ pénteki és „*Ninette*“ szombati előadásához a kedvezményes- és szelvény-jegyek nem lesznek érvényesek.

* **A Gésák.** Az igazgatóságtól a következő értesítést vettük: A társulat erősen készül a „Gésák, vagy egy japáni teaház története“ című operette előadására. Szerényen folynak a darab zongorai énekpróbái, nem különben a nagyszámu tánc és játékgyakorlatok. Fényes új díszleteket és gazdagon s jelmezesen kiállított kosztümöket is külön készített e darabra az igazgatóság. A Gésák fővárosi diadala és a színházi körök várakozására és buzgó-sága után itélve, e bájos énekes játék nagyon érdekes, vonzó műsordarabja lesz az idei szezonnak.

Amint Szathmáry, betegségéből felépül, hozzáfognak a vigszínház udjónságának, a „Coulisset ur“-nak próbáihoz is.

Bányaszerencsétlenség Resiczán.

Resiczáról nagy szerencsétlenség híre érkezett. Ott, a hol a múlt év karácsonyán 58 ember vesztette életét a szörnyű robbanás következtében, tegnapelőtt este, 11 órakor ismét elpusztult nyolcz bányász, megölte őket a bányalég. Resiczától három kilométernyire, Domán község határában van a Széchen-akna, itt pusztított múlt évben a bányalég s ugyanezen a helyen történt tegnap éjjel a szerencsétlenség. Bányalég fejlődött a tárnában s valószínűleg a mélyen fekvő szinteken érte utól a munkásokat, a kik innen nem tudtak elmenekülni. A tárnát a tavalyi szerencsétlenség óta majdnem újra építették, mert az összes szinteken nagy pusztítást vitt véghez a robbanás. Szerencsére robbanás nem történt, különben a katasz-

rófa szörnyű arányokat ölthetett volna. A budapesti igazgatósághoz újabb részletek nem érkeztek. A mentési munkálatokat Bieber, Kukuk és Huszmann mérnökök vezetik. Öt munkás holttestét megtalálták a széntörmelék között, mely a szintek átjáróin halmozódott össze. A halál fuladás következtében állott be. A Széchen-aknából a gyilkos bányaléget a Ferencz József-tárna bejárójánál működő gőzszivattyu vezeti el és ez hordja a friss levegőt a tárnába is.

A szerencsétlenséget minden valószínűség szerint az okozta, hogy a bányalégtől elkábult munkások nem juthattak a friss légáramlatba, hanem elpusztultak azon a helyen, ahol a gyilkos lég utólrerte őket. A szerencsétlenül járt három munkás holttestét keresik a bátor mentők, a kik nagy önfeláldozással végzik a fászerelő mentési munkálatokat. A bányatelepen nagy ijedséget okozott a katasztrófa első híre. A bányában dolgozó éjjeli csapat hozzátartozói a jó messze fekvő Széchen-aknához rohantak, mert első pillanatban azt hitték, hogy a mélyen fekvő szinteken robbanás történt. Szerencsére a hír nem bizonyult valósnak. Robbanás nem történt, a gyilkos bányalég pusztított el nyolcz munkás bányászt.

Resiczáról még a következőket táviratozzák:

A veszedelmes hatodik szintén most is nagymennyiségű fojtógáz fejlődött s hamar betöltötte az egész szintet, leomlasztva egy egész szintfalat. Az ott dolgozó 25 bányászból meghalt 10, megfultak; ebből a tizből eddig ötöt huztak ki a romok alól. Ezek a 26 éves Korin Zachariás, a ki csak egy hónapja házas, a 20 éves Steber József és Piszerszky, a 15 éves Kittl Nándor és a 40 éves Jáger Ferencz. A többi ott veszett bányász holttestét még eddig nem sikerült kimenteni.

Irodalom és művészet.

Párbaj-Codex.

— Clair Vilmos könyvéről. —

A gyakorlati életben, különösen azoknál, a kiket szűkebb körű törvényeik egyenesen utalnak arra, hogy minden rajtuk esett sértésért lovagias uton kérjenek elégtételt, valósággal nélkülözhetetlen munka lesz ez a Párbaj-Codex.

Hányszor akadtak fenn a tárgyaló segédek például a párbajképesség fogalmának meghatározásán? Clair Vilmos a párbajképesség megítélésében a társadalom szabályait teszi irányadókká. „Nem szabad engedni — írja — hogy értetlen gyermekek megvívjanak, de viszont azt sem lehet kimondani, hogy csak bizonyos életkor, vagy érettségi bizonyítvány jogosít a lovagias társadalomba belépésre.“ A párbajképesség kritériumául a sértések mérlegelésére megfelelő férfias érettséget kívánja meg attól, a ki a becsülettel összeférhetetlen cselekmény miatt, bírói vagy becsületbírói ítélettel megbélyegezve ninesen

Ez csak egy példája a finom megkülönböztetésnek, a törvényhozói körültekintésnek és tapintatosságnak, a melylyel a szerző a paragrafusok megszerkesztésénél eljár.

Szigoruan megállapítja a sértés fogalmát is. Minden szó, irás, rajz, szándékos mozdulat vagy ütés, a mely a társadalmi életben egymás iránt kötelező gyöngeséget, az önértetel vagy a becsületet támadja, sértést képez. (II. 8. §.)

A sértés ozerféle árnyalatai, fokozatai közül három főcsoportot választ ki: 1. az egyszerű sértést, 2. a gyalázást, 3. a tettelegesen bántalmazást.

Érdekes megjegyzése az, hogy lovagias ember általában nem vetemedik tettelegességre. Kimondja, azt is, hogy egy

és ugyanazon sértését csak egy elégtételt lehet követelni. Részletesen foglalkozik a sértet fél jogával és a sértő fél kötele-ségeivel. Tizennégy paragrafuson keresztül tárgyalja a kihívás elveit tulajdonképen a párbajképességről szóló fejezetben lett volna a helye, de azért itt is helyt áll: „Ha a kihívó katonatiszt, annak párbajképessége kétségbe nem vonható s így kihívása sem utasítható vissza.“

Néhány rövid, szigorú megjegyzés után, a melyek a párbajfegyverekre vonatkoznak, áttér a segédekre s azok kötelességeire.

Pontosan meghatározza, hogy kik nem lehetnek segédek és szabályokat ad a segédeknek a tárgyalás módjára nézve. Szigoruan lelkükre köti, hogy „minden lehető kövessenek el, hogy az ügy, ha csak lehetséges, békés uton s mind a két fél részére becsületes módon nyerjen elintéztést, akár találják szükségesnek a párbajt akár nem.“ Kijelöli, hogy mely esetekben van hivatva dönteni a becsület, párbaj vagy fegyverbíró, mikor szakíthatják meg, sőt mikor kötelessége a segédeknek — még életük veszélyeztetésével is — megszakítani a párbajt.

Könyve második részében magukról a párbajokról szól a szerző. Sorba veszi a kard, vítör és pisztoly-párbajokat, a mely utóbbiaknak hat nemet különbözteti meg s kodifikálja részletesen. A harmadik részben a kivételes párbajokat írja le, jó eleve kijelentve, hogy ezek a kivételes párbajok a lovagiasság fattyuhajtásai és hogy senki sem köteles, még ha a legsúlyosabb sértést követte is el, kivételes párbajt elfogadni. Végül a negyedik részt a becsületügyi bíráskodásnak szenteli, utasításokkal a bíróságok megalakítására és működésére nézve s függelékkel a jegyzőkönyvekről.

Egyszóval Clair Vilmos Párbaj Codex régi, nagy hézagot pótol. Hisszük is, hogy hamar el fog terjedni a magyar társadalom ama rétegében, a mely fegyverrel a kezében áll helyt, ha sért vagy ha megsértetik. De érdekes és tanulságos olvasmány azoknak is, a kik megakarják ismerni a párviadalok történetét, fejlődését, mai állapotát s mindazokat az igen különböző szempontokat, amelyek szerint az európai államok törvényhozásai a párbajt megítélik.

Mély pszichológiával, erős logikával van megírva és mindenké föltt korrekt tanácsokat ad az új Párbaj-Codex, világos tanúságot téve arról, hogy ámbár nagy nehézséggel jár a lovagiasság szabályainak paragrafusokba való szorítása, Clair Vilmos sikeresen oldotta meg feladatát.

A könyv minden nagyobb könyvkereskedésben, a szerzőnél (Budapest, VIII. Üllői-ut 22.) vagy postai uton a Budapesti Napló kiadóhivatala utján is kapható. Ára ajánlott küldéssel 1 forint 50 krajczár.

* **Új éleztlap.** A napokban új éleztlappal szaporodott meg a magyar hírlapirodalom. „*Pillangó*“ címmel ugyanis új társadalmi éleztlap került ki a *Légrády* Testvérek budapesti nyomdájából, mely hézagot pótolni van hivatva az éleztlapirodalomban. A „*Pillangó*“: társadalmi és művészeti éleztlap, pompás rajzokkal s válogatott, jóízű, de minden pikantériától ment tartalommal. Van néhány kedves és állandó szatirikus és humoros alakja, a melyek egytől egyig a való életből vannak elesve és ezek mellett — szebbnél-szebb, valóban művészi rajzok és képek kíséretében — csakoem tizenkét oldalt megtöltő adoma, bon-mot, szójáték és vers teszi változatosabbá az első számot. A „*Pillangó*“ szerkesztősége és kiadóhivatala Budapesten, Teréz-körut 35. sz. a van. Előfizetési ára negyedévre egy forint. Mutatványszámot ingyen és bérmentve bárkinek szivesen küld a kiadóhivatal

A „huszárok ellen.“

(Régi emlék.)

Bajorországban irták ezt a keserves poemát a múlt században. Magyar huszárok táboroztak ekkor bajor földön és elszerették az odavaló szép asszonynevet. Ez nem tetszett a bajor atyafiaknak és a következő imával járultak az Égben lakozóhoz:

Miatyánk.

— Melyet a Bavaraiak a Császár magyar Regementyének Bavarian keresztül máséro-zása alkalmatosságával kiadtak, mely azon Regement Jeó hadnagya által németből magyarra fordítottott. —

Tapasztalta régi hazánk
Hogy ha Huszár jövend hozzánk
Köszön jó napot ...

... *Mi atyánk*

De egy kevés idő múlva
Azt kérdi dulva fulva
Kardgyához keményen nyulva ...

... *Ki vagy*

Szidgya Paraszt Nemzetünket
Testünket Szegény Lelkünket
Káramolya Istenünket ...

... *a Mennyekben*

Nemis hiszem semmiképpen
Hogy az ilyen Pogány népen
Az Isten áldása szépen ...

... *Megszenteltessék*

Mert egy annak Föld és az Ég
Ember, vagy Isteni Felség
Káramolja a Nemzetiség ...

... *a Te Neved*

De valamit meg lát szeme
Azt parancsolja elő Kegyelme
Hogy ...

... *jöjjön el!*

Hazánkat el foglalták
Mezeinket el rontották
Nagy darabon megszállották ...

... *Te országod*

Ha valakit találhatnánk,
Ki által megszabadulnánk,
Akár mit kérne, mondanánk ...

... *Légyen a Te akaratod*

Mert ha a Huszárság véllünk
Nem volna, mi úgy reméljük
Hogy itt a Földön úgy élénk ...

... *Mi képpen a Mennyben*

Ezen káramló gyilkosok
Nékünk nagyon ártalmasok
Az Égen utállatosak ...

... *Azon képpen itt Földön is*

Sőt meg azt is majd cselekszik
Mindenünket majd el veszik
A szánkbul is megesszik ...

... *A mindennapi kenyeret*

Mindig pénzt kér gonosz szájok
Mi mondjuk várjanak Huszárok ...
De csak az, az elő nótájok ...

... *Ad meg ma mi nekünk*

Ha pénzt nekik nem adhatunk
Sokszor meg is tánczoltatunk
Senkise mondgya rólunk ...

... *és Bocsdát meg*

Azért ugyan méltó képpen
Megbüntetett az Ur Isten
Mert Eő bünteti másképpen ...

... *a mi Vétkeinket*

E mellett Feleségeinket
(Kutyában sem vesznek Minket)
Ugy élük Hitveseinket ...

... *Mi képpen mi is*

Mert ha lefeksünk aludni
Hozzánk jönnek alkudni
Mi nem merünk haragudni ...

... *Meg bocsátunk*

Az Isten tehát bár adná
Hogy ördög őket ragadná
Azt minden szív óhajtaná ...
... *ellenünk vétkezteknek*

Forsponton szakott elő jární
Te paraszt itt meg fogsz álmi
Mert rablani le kell szállni ...
... *és ne vigy minket!*

Fájdalommal szemléltetik
Vélünk mi cselektetik
Hogy leányainkat vezetik ...
... *a kísértetben*

Uram Isten Téged kérünk
Ne hadgy több ily időt érnünk
Sem huszárokat esmérnünk ...
... *de megszabadíts*

Mert ha a gonosz kép elvész —
A mely mi bennünk sok kárt tesz
Az egész ország üres lesz ...
... *a gonoszul*

Igy Tégedet tisztelhetünk
Bátor szíved dicsérhetjük
S vigan énekelhetjük ...
... *Ámen!*

Debreczen, 1898. jan. 23.

A család levéltárból kiírta:
Dr. Irinyi István.

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.
1898. január hó 26-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.—	121.50
„ vasuti beruházási kót. 4 1/2 %.	—	121.75	122.75
„ koronajárdék 4%.	—	99.20	99.70
„ regále vált. kót. 4 1/2 %.	—	101.—	102.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	121.75	122.25
Egységes államkötvény 4 1/2 %.	—	102.25	102.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	140.—	141.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	382 —	382.25
Osztrák hitelbank részvény	—	356.10	356.30
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	105.50	105.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	122.75	123.75
3%-os	103.25	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3 1/2 %-os	118.—	119.—
Magyar vörös keresztisorsjegy	10.—	10.50
Osztrák	20.50	21.—
Olasz	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	6.70	7.20
Jó-szív	3.80	4.20

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	—	5.67	5.75
20 márkás arany	—	—	11.76	11.80
20 frankos arany	—	—	9.51	9.55
1 Sovereigns	—	—	12.—	12.04

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készaru-üzlet.

1898. jan. 25-én.

Buzát ma jól kínáltak, a kereslet jó volt. Elkelt kedvező irányzat mellett 18,000 mm. teljes napi áron. Egyébb gabonaneműekben gyöngye volt a forgalom változatlan áron.

Eladattak:
Buza. Tiszavidéki. 1000 mm. 77.2 k. 13.— forinton, 300 mm. 75.5 k. 12.50 forinton, 300 mm. 75 k. 12.47 1/2 forinton, 2000 mm. 73 k. 12.35 frton, 200 mm. 72 k. 11.85 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat külföldi magasabb árjelenése következtében szilárd volt, és az árak jó forgalom mellett emelkedtek.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.
Buza szeptemberre 9.40— 9.41
„ márcz.—ápr. 11.80—11.81

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 116. Páratlan bérlet 93. szám.
Ma szerdán, 1898. évi január hó 26-án

Fernande.

Színmű 4 felvonásban. Irták: Sardou V. és Najach Emil. Fordították Paulay és Szerdahelyi.

Személyek:

Pomerol, ügyvéd	—	—	Vidor Dezső.
Georgette, neje	—	—	Halmi Margit.
André, marquis	—	—	Tanay Frigyes
Clotild	—	—	Komjáthyné.
Senechalné	—	—	F Csígházy E.
Fernande, leánya	—	—	Fái Flóra.
Cyri vicomte	—	—	Rubos Árpád.
Don Ramiró, parancsnok	—	—	Barta István.
Anatole, uracs	—	—	Szentes J.
Bájjvirág	—	—	Cserényi Adél.
Amanda	—	—	Z. Csepreghy E.
Bracassin	—	—	Unghvári V.
Santa-Cruz mama	—	—	Csügyényi V.
Brionné asszony	—	—	Kiss Irén.
Roqueville	—	—	Fenyéri Mór.
Gibraltar	—	—	Bartháné Linka

Holnap, csütörtökön 1898. évi január hó 27-én páros bérletben:

A valéni nász.

Színmű 4 felv.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konez Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

NYILT-TÉR.

Meghívó

az 1898. évi január 27-én, csütörtökön délután 5 órakor tartandó

Népszerű

IV.

Zeneakadémiai hangversenyre

a „Bika szálloda“ dísztermében.

Rendező: Szotyori Nagy Károly igazgató.

Közreműködők: Szotyori Nagy Károly igazgató, P. Nagy Zoltán akadémiai tanár, Tóth Árpád akadémiai tanár, Friedmann Samu akadémiai tanár, Friedmann Sándor akadémiai tanár, Friedmann Samu és Stüdfeld Paula akadémiai tanárnő, Asbóth Vilma akadémiai tanárnő és Rédei Szidi operaénekesnő Budapestről.

Műsor:

- Chopin-Wilhelmy. a) „Nocturne“. Hegedűs Wieniámski H. b) „Souvenir de Moskau“. Hegedűs előadja: Friedmann Sándor tanár; zongorán kíséri: Tóth Árpád tanár.
- Maillart. Aria „Villars dragonosai“ ez. operából. Éneklő: Rédei Szidi művésznő. Zongorán kíséri P. Nagy Zoltán tanár.
- Braga G. „Az angyal dala“. Előadja: gondnokán: Friedmann Samu tanár; zongorán: Friedmann Samu tanárnő; harmoniumon: Szotyori Nagy Károly igazgató.
- Allaga G. „Magyar dal-cyklus“. Czimbalmón előadja: Asbóth Vilma tanárnő.
- Liszt Ferencz. Tannhäuser „Nyitány“. Zongorán előadja: Tóth Árpád tanár.
- Goltermann G. a) „Grand duo“ II-ik tétel, Andante. Davidoff. b) „A szökőkutnál“. Gondnokán előadja: Friedmann Samu tanár; zongorán kíséri: Friedmann Samu tanárnő.
- Delibes L. a) „Cadix leány“. Kern Aurél. b) „A te kerted ...“ Éneklő: Rédei Szidi művésznő; zongorán kíséri P. Nagy Zoltán tanár.
- Hubay Jenő. „Carmen Ábránd“. Hegedűs előadja: Friedmann Sándor tanár; zongorán kíséri: Tóth Árpád tanár.
- Liszt Ferencz. „Rákóczy Induló“. Zongorán előadja P. Nagy Zoltán tanár.

Helyárak:

Páholy: 4 frt. Ülőhely: 1 frt. Állóhely: 50 kr.

Zeneakadémiai növendékek szülői számára ülőhely 50 kr. — A növendékek szabadjegyet kapnak.

Páholy, ülő-, kedvezményezett és szabadjegyek Szotyori Nagy Károly igazgatónál kaphatók a Zeneakadémiában. Teleky-utca.

Jegyek kaphatók Csáthy Ferencz könyvkereskedésében és a hangverseny napján a pénztárnál. Ruhatár 5 kr.

Eladó tűzifa.

A tasnádi vasuti állomáson

450 öl cser-, tölgy-, bükk- és gyertyán-hasáb-tűzifa eladó.

Értekezni lehet a **Tasnádi takarékpénztárnál.** 69-1-1

Eugen herczeg szobor sorsjegyek **Huzás** február 11-én.

Főnyeremény **75.000 korona érték**

Sorsjegyeket 50 kr-ával ajánl:
Közgazdasági bank Debreczen,
Alföldi takarékpénztár „
Szent-Királyi Tivadar „

42-12-6

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város
Főispánjától.

806.
1897.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város márczius havi rendes közgyűlésén választás útján betöltendő

rendőrfogalmazói állásra

a katonai ügyosztályba való beosztás mellett, mely állás évi 900 frt fizetés 200 frt lakbérből álló javadalmazással van összekötve, továbbá egy

irokai állásra,

mely állás évi 650 frt fizetés és 100 frt lakbérből álló javadalmazással van összekötve, ezennel pályázat hirdetik.

Felhivattak az ezen állásra pályázni kívánók, miszerint kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt választmány elnökéhez folyó évi márczius hó 15-ének d. u. 5 órájáig anyival inkább benyujtsák, mert a később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1898. január 8.

Gróf Dégenfeld József

66-2-2

főispán.

A Tóby örökösök közös tulajdonát tevő következő ingatlanok, u. m.:

1. A debreczeni 2477. sz. tjkvben foglalt 1783. sorszámú ház utáni, mintegy 12 hold **onodói föld.**

2. Az ugyanazon számú tjkvben foglalt, mintegy 18 hold tanyaépületekkel ellátott **ujcsatású föld.**

3. Az ugyanezen és a 3729. számú tjkvben foglalt s pajtával ellátott, mintegy 2000 négyszög öl területű **postakerti szőlő.**

4. A h.-bőszörményi 18787. számú tjkvben foglalt, mintegy 78 hold tagosított **róti föld,** és

5. A h.-bőszörményi 41. sz. tjkvben foglalt pajta és pincével ellátott **homokkerti szőlő**

eladók.

Értekezhetni Debreczenben, az örökösök megbízottja: **Dr. Megyery Pál** ügyvéddel, Széchenyi-utca 1778. sz. alatt 20-0-13

Fa-eladási hirdetmény.

Margitta nagyközség tulajdonát képező s a szomszédos genyési határon fekvő, mintegy 40 hold területű fiatal cserfás erdő fa-anyagára, 1800 frt kikiáltási árban **1898. márczius 1-én d. e. 10 órakor** árverés fog tartatni.

Írásbeli zárt ajánlatok 200 frt bánompénzzel annak kijelentése mellett, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri s azt magára nézve kötelezőnek elfogadja, Margitta község előljárásiánál 1898. február 28. d. u. 5 órájáig adandók be.

A vételi ár három egyenlő részletben és pedig 1898. márcz., ápr. és máj. havak első napjain fizetendő.

Egyébb feltételek az előljárásiánál megtekinthetők.

Margitta, 1898. január 22-én.

Horváth Lajos s. k. **Pogány Sándor s. k.**
jegyző. 68-3-3 bíró.

Gyógyszertár-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Debreczenben, fő-utca 2144. szám alatt levő

a „Fehér Hattyúhoz“ ezimzett gyógyszertárt

özv. Tamássy Károlyné urnától bérbe vettem.

Amidőn az igen tisztelt közönség nagybecsü bizalmát kérem, igyekezni fogok a kívánalmaknak és a kor igényeinek kellőleg megfelelve — azt kiérdemelni.

64-8-3

Kiváló tisztelettel

S. Rochlitz Arthur

gyógyszerész.

Debreczeni Asztalos-társulat.

A **debreczeni asztalos társulat áruló helyiségében**

(Kereskedelmi Akadémia alatt. A református nagytemplom mellett) földszinti bolthelyiségében jobbról és balról dus választékban készletben kaphatók a legegyszerűbb és legdiszesebb butorok: **jutányos árakban,** melyek tartósság tekintetében is felülmulhatatlanok, mivel **saját műhelyünkben** őrizetünk és felügyeletünk mellett készülnek.

Raktáron vannak:

Konyha-berendezések, cselédszobák, mindenféle festett bu torok, matt és fényezett szobaberendezések, u. m ebédlő-, háló- és előszobák, kárpitos munkák plüssből és szövetből választás szerint a legjutányosabb árakon kaphatók.

Ezen kívül **hajlított és nád ülésű székek, ruhafogasok, íróasztalok, függöny-tartók, divánok** nagy választékban, szóval e szakmába vágó mindenféle butorok, **szoba- és kávéház berendezések, iroda felszerelések** mind megrendelhetők és a **legrövidebb idő alatt elkészülnek.**

Ezen díszesen és mesterileg elkészített butorok, a debreczeni asztalos társulat helybeli tagjai által készítettnek s melyeket a legmelegebben ajánlhatunk mindenki figyelmébe.

41-3-3